

Joves sobradament passats

La història. Pasadena, Califòrnia, avui. Thomas, Costa i JB són col·legues d'institut que volen celebrar la festa d'aniversari de Thomas, i com sigui que els seus pares passen el cap de setmana fora de casa, li donen permís per a una festa, sempre i quan sigui íntima, discreta, assenyada...

La pel·lícula. La nova comèdia nord-americana té edat (i caducitat): dels disset als trenta tacsos. És la franja biològica dels protagonistes i el públic ideal a qui va destinada la vetllada. Allò tronat dels *teenagers* en peu de guerra escatològica i de bacanal caòtica fins les tantes de la matinada. Vostè recorda els JASP? Jóvenes Aunque Sobradamente Preparados. Preparats per a què? Per a l'atur o el *botellón* descomunal? *Project X* usa i abusa del recurs del *found footage* (el metratge, la pel·lícula, trobada) per convidar el públic a una orgia juvenil dins Pasadena, barri residencial de Los Angeles. A la manera de la fundacional *El proyecto de la bruja de Blair*, el film té carta blanca per obviar qualsevol retòrica filmica (punt de vista, enquadrament, raccords) per tal de fabricar un discurs el més palpitant possible, és a dir, creïble, de la realitat aquí i ara: factura de documental (ful) amb taquicàrdies JASP passades de rosca. L'irònic del cas és que, en la seva pretesa objectivi-

tat, modernitat *on line*, l'abrasiva comèdia dirigida per Nima Nourizadeh (Londres, 1977) iranià d'origen, no va (gens) enllà dels tòpics narratius cinematogràfics: plantejament+pus+desenllaç. Tan de soroll per no res. O sí. Amb la seva caòtica tupinada pseudocumental, plus-sexista i plus-marquista, segons les maneres distòpiques, drogodependents, la pel·li posa en quarantena allò sacralitzat del *Yes, You Can*, de l'encisador, galant, Obama. Per tant,

Project X

Director: Nima Nourizadeh.
Intèrprets: Thomas Mann,
Oliver Cooper, Jonathan
Daniel Brown, Kirbi Bliss
Blanton. EUA, 2012. 88'.
JCA Alpicat, Lauren Lleida.

ull viu amb els (brètols) adults que surten a la pel·li!

La imatge. El gnom farcit de píndoles d'èxtasi, esclatant al bell mig de l'orgia juvenil.

La frase. "Mireu-me, cabrons, aquesta és la meva puta festa", crida Thomas a la munió de cafres adolescents que s'han apoderat de la casa unifamiliar. Qui no vol ser reconegut socialment? Vet aquí el ser o no ser de tot bitxo vivent. Tu ets tu i jo sóc jo. Qui és el més ruc dels dos?

La recomanació. Cinèfils amb ganes de modernitats etíliques.